Utrūq; autem homo. ꝓpter acceptū hominē. Neq; em̄ vlla susceptione alterū eor in alterū cōuersum atq; mutatū est Neq; diuinitas quippe in creaturā mutata est. ut desisteret diuitas nec creatura in diuinitatē ut desisteret esse creatura. ¶ Illud aūt qđ ait item apostolus. cum autem ei oīa subiecta fuerint. tunc et ipe filius subiectꝰ erit ei qui illi subiecit omnia. at ideo dictū est. ne quisq; putaret habitum xp̄i qui ex humana creatura susceptus est. cōuersum iri postea in ipaz diuinitatē. vel ut certius exꝓssius. deitatem que nō est creatura sz vnitas trinitatis incorporea. et incōmutabilis. et sibimet cōsubstantialis. et coeterna natura. aut si quisq; cōtendit. ut aliqui sē serunt ita dictū. et ipe filius subiectus erit ei qui illi subiecit omia. et ipaz subiectionē et cōuersionē cōmutationē credat futurā creature in ipam substantiaz vel essentiam creatoris. id est ut que fuerat substantia creature fiat substantia creatoris. certe vel hoc concedit qđ nō habet villam dubitationem. nōdum hoc fuisse factū. cum dominꝰ diceret. pater maior me est. Dicit em̄ hoc antequā nō solū ascendisset in celum. verū etiaz antequā passus resurrexisset a mortuis Illi aūt qui putant humanā in eo naturaz in dei substantiā mutari atq; conuerti. et ita dictū. tunc ipe filius hominis subiectꝰ erit illi qui subiecit omnia. ac si diceretur. tunc et ipe filius hominis et a verbo dei suscepta humana natura cōmutabitur in eius naturā. qui subiecit omnia. tunc futurū putant. cum post diem iudicij tradiderit regnū deo et patri. Nec ꝓ hoc etiā scdm istam opinionē adhuc pater maior est. qđ que de virgine serui forma accepta est. qđ si aliqui et hoc affirmant. qđ iam fuerit in dei substantiaz mutatus. homo xp̄us ihūs. illud certe negare nō possunt. qđ adhuc natura hominis manebat qn̄ ante passionē dicebat. quoniā pater maior me est. vnde nulla cunctatio est. scdm hoc dictum esse. qđ forma serui maior est pater. cui in forma dei equalis est filius. nec quisq; cū audierit qđ ait apl̄us. cum autē dixerit quia oīa ei subiecta fuerint. tunc et ipse filius subiectus erit ei qui illi subiecit omnia. ita existimet de patre intelligendum. qđ subiecerit omnia filio. ut ipm filium sibi oīa subiecisse nō putet. Inse pabilis em̄ opatio ē patris et filij. alioquin nec ipe pater sibi subiecit oīa. sz filius ei subiecit. qui ei regnū tradit. et euacuat oīem principatū et oīez potestatem et virtutē. De filio quippe ita dicta sunt. Cū tradiderit inquit regnū deo et patri cum euacuauerit omnē principatū et oīem potestatē et virtutem. Ipe em̄ subicit qui euacuat. Nec sic arbitremur xp̄m traditurū regnum deo et patri. ut adimat sibi. nam hoc quidam vaniloqui crediderunt. Cum em̄ dixerit tradiderit regnū deo et patri non sepatur ipe. quia simul cum patre vnus deus ē. Sed diuinaz scripturaz incuriosos cōtentionūq; studiosos fallit verbum. qđ positum est donec ita nanq; sequitur. Oportet em̄ illū regnare. donec ponat oīes inimicos suos sub pedib2 suis. tā quā cum posuerit nō sit regnatur2. nec intelligunt ita dictū sicuti est illud. Cō firmatū est cor eius nō mouebitur donec despiciat sup inimicos suos. Nō em̄ cum viderit iam commouebitur. Quid ergo est cum tradiderit regnum deo et patri. quasi modo non habeat regnum deus et pater. sed qz omnes iustos quibus nunc regnat ex fide viuentibus mediator dei et hominū. homo xp̄us ihūs pductur2 est ad speciem. quā visionem dicit idem apl̄us facie ad faciem. ita dictum est. cum tradident regnū deo et patri. ac sic diceret. cum pduxerit credentes ad otemplationē dei patris. Sicut em̄ dicit omnia michi tradita sūt. a patre meo. et nemo nouit filiū nisi pater. et nemo nouit patrem nisi filius. et cui voluerit filius reuelare. tūc reuelabit